

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia A. W. przedstawicielka ustawowa małoletnich J. i M. rodz. M. wniosła o podwyższenie na ich rzecz alimentów od pozwanego W. M. (1) do kwot po 1200 zł miesięcznie.

Pismem z dnia 12.12.2019 r. W. M. (1) wniósł powództwo wzajemne, w którym domagał się obniżenia alimentów na rzecz J. i M. rodz. M. do kwot po 500 zł miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2020 r. Sąd Rejonowy w Bełchatowie:

1. podwyższył alimenty od pozwanego W. M. (1) na rzecz małoletnich powodów J. M. i M. M. (3) z kwot po 700,00 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów ustaloną ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie dnia 25 maja 2017 roku w sprawie sygn. akt III RC 6/17 do kwot po 900,00 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, poczynając od dnia 23 października 2019 roku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z kwot, z pozostawieniem bez zmian pozostałych dotychczasowych warunków płatności;
2. oddalił powództwo w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz małoletnich powodów w pozostałej części;
3. oddalił powództwo o obniżenie alimentów na rzecz małoletnich powodów w całości;
4. nakazał pobrać od pozwanego W. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240,00 złotych tytułem opłaty oraz 6,00 złotych za klauzulę wykonalności;
5. zasądził od W. M. (1) na rzecz A. W. kwotę 2.340,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego;
6. nadał wyrokowi w punkcie pierwszym rygor natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał następujący stan faktyczny:

Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie w dniu 25.05.2017 r. w sprawie III RC 6/17 W. M. (1) zobowiązał się płacić na rzecz małoletnich J. i M. rodz. M. alimenty w kwotach po 700 zł miesięcznie.

Przedstawicielka ustawowa A. W. ma 44 lata. Z wykształcenia jest ekonomistką. Od dnia 01.12.1998 r. zatrudniona jest w (...) Banku (...) S.A. na stanowisku starszego specjalisty. Z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 3981 zł netto miesięcznie. Poza pensją nie ma innych źródeł dochodu.

W majątku ma mieszkanie i samochód. Spłaca dwa kredyty : hipoteczny i gotówkowy. Ich łączna miesięczna rata stanowi kwotę ok. 1800 zł. Ponadto spłaca pożyczkę zaciągniętą w zakładzie pracy. Jej rata wynosi 125 zł miesięcznie.

A. W. poza małoletnimi powodami nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

J. M. ma 17 lat. Jest uczniem II klasy Technikum (...) w K.. Koszt dojazdów powoda do szkoły stanowi kwotę ok. 300 zł miesięcznie. M. M. (3) ma 16 lat. Jest uczniem II klasy LO w B..

Małoletni J. jest leczony dermatologicznie w związku z trądzikiem młodzieńczym. Miesięczne koszty leczenia stanowią kwotę 100 zł.

Powodowie mieszkają razem z matką w mieszkaniu, którego miesięczne koszty utrzymania stanowią łączną kwotę 900-1000 zł.

Małoletni nie mają własnego majątku ani własnych dochodów.

Pozwany W. M. (1) ma 48 lat. Z wykształcenia jest technikiem ogrodnikiem. Obecnie utrzymuje się z prowadzenia gospodarstwa rolnego, które odziedziczył w 2004 r. Ma ono 6,1291 ha przeliczeniowych. Dochód z hektara przeliczeniowego wynosi 2700 zł. Pozwany hoduje bydło, uprawia zboża i rośliny zielone na pasze - pszenżyto, pszenicę, czasem rzepak. Podał, że miesięczny dochód z gospodarstwa wynosi ok. 1400 zł. W czasie trwania małżeństwa pozwany pracował jako handlowiec.

W 2016 r. W. M. (1) otrzymał od byłej żony kwotę ok. 90 tys. zł co stanowiło spłatę z majątku dorobkowego. Z tej kwoty pozostało mu ok. 8 tys. zł.

Pozwany mieszka z matką, która utrzymuje się z emerytury rolniczej wypłacanej w kwocie 1000 - 1100 zł miesięcznie. Na koszty utrzymania domu, w którym mieszkają składają się opłaty za : energię elektryczną 300- 400 zł co dwa miesiące, za zakup gazu butli gazu- 40 zł miesięcznie, za wodę 200 zł co dwa miesiące ok. 200. Sezonowo pozwany zakupuje 4-5 ton węgla.

W. M. (1) leczy się na nadciśnienie. Koszt leczenia stanowi kwotę 100 - 120 zł miesięcznie.

Pozwany utrzymuje kontakt z synami. Poza małoletnimi nie ma innych dzieci na utrzymaniu.

W następstwie powyższych ustaleń Sąd uznał, że powództwo J. i M. rodz. M. jest zasadne w części. Wskazał tym samym, że żądanie W. M. (1) nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd zważył, że stosownie do art. 138 kro w razie zmiany stosunków każda ze stron może żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie bądź zmniejszenie możliwości majątkowych, zarobkowych zobowiązanego lub też usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do świadczenia alimentacyjnego.

W przedmiotowej sprawie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie alimentów. Spośród okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy decydujący wpływ na tę zmianę miał wzrost kosztów utrzymania powodów wobec ich dorastania, kontynuowania edukacji szkolnej w szkole wyższego szczebla.

W ocenie Sądu meriti, przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko te elementarne polegające na zapewnieniu minimum egzystencji. Chodzi bowiem o stworzenie uprawnionemu właściwych warunków bytowania odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, zainteresowaniom, umożliwiających przy tym prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy dziecka.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd określił miesięczne usprawiedliwione potrzeby J. i M. rodz. M. na kwotę po ok. 1400 zł. Skalkulowane jak wyżej potrzeby powodów obejmują m in. wydatki na żywność, odzież i obuwie, środki czystości i art. chemiczne, leczenie, udział w kosztach utrzymania mieszkania, wydatki związane ze szkołą i nauką, organizacją wypoczynku. Przy ustalaniu zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych wziął także pod uwagę, iż mają oni prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie, jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie.

Sąd pierwszej instancji wyjaśnił również, że na zakres obowiązku alimentacyjnego istotny wpływ mają możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego (art. 135 kro). Przy ustalaniu tych możliwości należało mieć na względzie, iż przez to pojęcie ustawowe rozumie się zgodnie z tezą IV Sądu Najwyższego w zakresie wykładni i praktyki sądowej w sprawach o alimenty (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16.12.1987r. III CZP 91/86, OSNCP 1988, z. 4, poz.42) nie tylko faktycznie uzyskiwane dochody ale te, które strona może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych, zdolności umysłowych i kwalifikacji. Zdaniem Sądu powód wzajemny, który ma kilkuletnie doświadczenie w prowadzeniu gospodarstwa rolnego oraz pracy w charakterze handlowca przy dołożeniu należytej staranności jest w stanie uzyskać dochód w kwocie ok. 3 tys. zł netto miesięcznie, pozwalający w całości wywiązywać się z ustalonego obowiązku alimentacyjnego. W. M. (1) w pierwszej kolejności zobowiązany jest do alimentowania małoletnich synów. Dopiero po spełnieniu tego obowiązku może

wspomagać innych członków rodziny. Ustalone w nowej wysokości świadczenie alimentacyjne odpowiada zaistniałej zmianie stosunków oraz leży w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Natomiast zasądzenie alimentów wyższej kwocie oznaczałoby przerzucenie ciężaru utrzymania małoletnich na pozwanego w większym stopniu niż to wynika z okoliczności sprawy. W pozostałym zakresie usprawiedliwione potrzeby powodów zaspakajająć będzie ich matka, na której także ciąży obowiązek finansowego udziału w kosztach utrzymania synów.

Zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego zasądzono na podstawie art. 100 k.p.c. uwzględniając § 2 i 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).

W przedmiocie kosztów sądowych rozstrzygnięto w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.11.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c.

Na podstawie art. 333§1 pkt. 1 k.p.c. orzeczono o rygorze natychmiastowej wykonalności.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany – powód wzajemny.

Zaskarżył powyższy wyrok w części, tj. w zakresie pkt. 1, 3, 4, 5, 6 obejmujących podwyższającego alimenty od pozwanego na rzecz małoletnich powodów z kwot po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie dnia 25 maja 2017 r. w sprawie o sygn. akt III RC 6/17 do kwot po 900 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, poczynając od dnia 23 października 2019 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z kwot, z pozostawieniem bez zmian pozostałych dotychczasowych warunków płatności; oddalającego powództwo o obniżenie alimentów na rzecz małoletnich powodów w całości; nakazującego pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 240 zł tytułem opłaty oraz 6 zł za klauzulę wykonalności; zasądzającego od W. M. (1) na rzecz A. W. kwotę 2340 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego; nadającego wyrokowi w pkt. 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 233 k.p.c.:

- poprzez dowolną, w miejsce swobodnej, ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności brak wnikliwej oceny aktualnej sytuacji zarobkowej i majątkowej pozwanego oraz brak uwzględnienia przez Sąd znacznej dysproporcji w uzyskiwanych przez strony dochodach, w sytuacji gdy w chwili orzekania dochody powódki z tytułu zatrudnienia w (...) Banku (...) S.A. oscyływały w wysokości prawie 4000 zł netto miesięcznie, z kolei dochody pozwanego wynosiły ok. 1400 zł. miesięcznie,

- poprzez dowolną, w miejsce swobodnej, ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego poprzez niesłuszne, niczym nieuzasadnione przyjęcie przez Sąd orzekający, iż pozwany zobowiązany jest do partycypowania w kosztach utrzymania małoletnich dzieci na poziomie ok. 65% kosztów utrzymania dzieci, w sytuacji gdy pozwany jest ojcem aktywnym, zaangażowanym w opiekę nad dziećmi, pokrywającym również bieżące potrzeby małoletnich, spędzającym z synami czas wolny,

- poprzez bezzasadne przyjęcie, iż możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego pozwalają na partycypowanie w kosztach utrzymania dzieci w łącznej wysokości 1800 zł miesięcznie na rzecz małoletnich synów, przy jednoczesnym pominięciu przez Sąd, iż sytuacja finansowa pozwanego uległa pogorszeniu,

- poprzez brak uwzględnienia przez Sąd przy obciążaniu pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym na poziomie 1800 zł miesięcznie zakresu realizowanych przez pozwanego kontaktów z małoletnimi dziećmi, a zatem osobistych starań pozwanego w wychowanie oraz utrzymanie synów,

- poprzez całkowite zaniechanie przez Sąd orzekający wskazania w treści uzasadnienia, w jakiej wysokości Sąd przyjął poszczególne wydatki na rzecz małoletnich powodów, określając jedynie łącznie miesięczne usprawiedliwione potrzeby J. i M. na kwotę po ok. 1400 zł,

- poprzez dowolne, niczym nieoparte uznanie przez Sąd, iż pozwany przy dołożeniu należytej staranności i pełnym wykorzystaniu sił fizycznych, zdolności umysłowych i kwalifikacji jest w stanie uzyskać dochód w kwocie ok. 3 tys. zł miesięcznie w sytuacji, gdy pozwany w chwili obecnej w pełni wykorzystuje swoje możliwości, a nadto konieczność stałej opieki nad schorowanym, starszym rodzicem uniemożliwia mu poszukiwanie dodatkowych źródeł dochodów,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

- art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 k.r.o. poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i niesłuszne przyjęcie, iż majątkowe oraz zarobkowe możliwości zobowiązanego do alimentacji uzasadniają partycypowanie w kosztach utrzymania dzieci w wysokości 1800 zł miesięcznie, a zatem pokrywającej w znacznej części koszty utrzymania małoletnich powodów,

- art. 138 k.r.o. polegające na niesłusznym przyjęciu, iż od czasu ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Bełchatowie, III Wydziałem Rodzinnym i Nieletnich w dniu 25 maja 2017 r., nie doszło do zmiany stosunków umożliwiających żądanie obniżenia alimentów na rzecz małoletnich powodów w sytuacji, gdy sytuacja majątkowa i zarobkowa pozwanego uległa zmianie, bowiem zmniejszyły się jego możliwości finansowe, a gospodarstwo rolne przestało przynosić oczekiwane dochody.

Wskazał również na błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na uznaniu, iż możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego pozwalają na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletnich dzieci w wysokości 1800 zł. miesięcznie w sytuacji, gdy miesięczne dochody matki powodów nie tylko przewyższają zarobki pozwanego, a także w sytuacji spełniania przez pozwanego obowiązku alimentacyjnego poprzez osobiste starania mające na celu utrzymanie i wychowanie małoletnich dzieci stron.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa o podwyższenie alimentów w całości, a jednocześnie zmianę wyroku poprzez obniżenie alimentów na rzecz małoletnich powodów z kwot po 700 zł miesięcznie na rzecz każdego z nich do kwot po 500 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich powodów, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z kwot, rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Wniesiona skarga apelacyjna podlega oddaleniu.

Wydając zaskarżony wyrok sąd pierwszej instancji nie dopuścił się naruszenia wskazanego w skardze apelacyjnej przepisu art. 233 k.p.c.

Analiza zarzutów, które skarżący podniósł z w związku z rzekomym naruszeniem powołanego przepisu nie pozwala na przyjęcie, że każdy z nich odnosi się do ustaleń faktycznych przeprowadzonych w następstwie błędnej oceny przeprowadzonych w sprawie dowodu. Takiego charakteru nie mają z pewnością zastrzeżenia wskazujące na: „brak wnikliwej oceny aktualnej sytuacji zarobkowej i majątkowej pozwanego oraz brak uwzględnienia przez Sąd znacznej dysproporcji w uzyskiwanych przez strony dochodach”, „niesłuszne, niczym nieuzasadnione przyjęcie przez Sąd orzekający, iż pozwany zobowiązany jest do partycypowania w kosztach utrzymania małoletnich dzieci na poziomie ok. 65% kosztów utrzymania dzieci”, „bezzasadne przyjęcie, iż możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego pozwalają na partycypowanie w kosztach utrzymania dzieci w łącznej wysokości 1800 zł miesięcznie na rzecz małoletnich synów, przy jednoczesnym pominięciu przez Sąd, iż sytuacja finansowa pozwanego uległa pogorszeniu”, oraz na brak uwzględnienia przez Sąd przy obciążaniu pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym na poziomie 1800 zł miesięcznie zakresu realizowanych przez pozwanego kontaktów z małoletnimi dziećmi, a zatem osobistych starań pozwanego w wychowanie oraz utrzymanie synów”. Wskazane wyżej zastrzeżenia dotyczą co oczywiste zastosowania

przepisów prawa materialnego – art. art. 133 w związku z 135 k.r.o. (o czym poniżej), nie wiążą się natomiast z wadliwą, sprzeczną z wytycznymi wskazanymi w powołanym na wstępie przepisie oceną przeprowadzonych w toku postępowania dowodów. Dla skutecznego zgłoszenia omawianego zarzutu niezbędne jest przede wszystkim wskazanie stanowiących podstawę rozstrzygnięcia faktów, które zostały ustalone w sposób nieprawidłowy, na podstawie poddanych nieprawidłowej ocenie dowodów. Tego wymogu skarżący nie spełnił.

Podobnie ocenić należy zgłoszony przez W. M. (1) zarzut dowolnego, uznanie przez Sąd, iż pozwany przy dołożeniu należytej staranności i pełnym wykorzystaniu sił fizycznych, zdolności umysłowych i kwalifikacji jest w stanie uzyskać dochód w kwocie ok. 3 tys. zł miesięcznie. Ocena, jakie dochody pozwany może osiągnąć w pełni wykorzystując swoje możliwości wiąże się z subsumpcją, a więc zastosowaniem przepisu art. 135 § 1 k.r.o.

Wskazując na naruszenie art. 233 k.p.c. apelant podniósł również, że w jego ocenie Sąd pierwszej instancji całkowicie zaniechał „wskazania w treści uzasadnienia, w jakiej wysokości Sąd przyjął poszczególne wydatki na rzecz małoletnich powodów, określając jedynie łącznie miesięczne usprawiedliwione potrzeby J. i M. na kwotę po ok. 1400 zł. Należy zgodzić się, że wskazane ustalenia zostało dokonane w sposób ogólnikowy, a uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie zawiera wskazówek co do przyczyn jego podjęcia.

Sąd Okręgowy dokonując weryfikacji wskazanego ustalenia stwierdza jednak, że przyjętych przez Sąd pierwszej instancji, jako niezbędne dla utrzymania małoletnich powodów – pozwanych wzajemnych kwot po 1400 zł miesięcznie nie sposób uznać zawyżone. W tym zakresie Sąd drugiej instancji odwołuje się do zasad doświadczenia życiowego (a więc dyrektywy zawartej w przepisie art. 233 § 1 k.p.c.) i wyjaśnia, że biorąc pod uwagę wiek powodów, etap edukacji i powszechnie znane koszty utrzymania wskazane kwoty uznać należy za zapewniające im utrzymania na co najwyżej minimalnym poziomie.

Reasumując powyższe rozważania, Sąd Okręgowy stwierdza, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia powołanego w skardze apelacyjnej przepisu art. 233 k.p.c. Ustalenia jakich dokonał Sąd pierwszej instancji nie były dowolne. Pomimo ich niewątpliwie dość lapidarnego zakresu są jednocześnie wystarczające dla rozstrzygnięcia. Omawiane ustalenia Sąd Okręgowy przyjmuje więc za własne.

Wydając zaskarżone orzeczenie, Sąd pierwszej instancji nie naruszył również przepisu art. art. 133 § 1 k.r.o. w zw. z art. 135 k.r.o.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego – powoda wzajemnego wobec synów co do zasady nie może w okolicznościach przedmiotowej sprawy budzić żadnych wątpliwości J. i M. M. (3) chodzą do szkół średnich, nie mają własnych dochodów ani majątku, z których mogliby zaspakajać potrzeby związane ze swoim utrzymaniem. W. M. (1), jako ojciec jest zobowiązany do ich alimentacji. Powyższe przesądza o prawidłowym zastosowaniu przez Sąd pierwszej instancji przepisu art. 133 § 1 k.r.o.

Wysokość zasądzonych przez Sąd pierwszej instancji uwzględnia dyrektywy wynikające z art. 135 k.r.o.

Również w ocenie Sąd Okręgowego, W. M. (2) posiada możliwości zarobkowe pozwalające nałożenie alimentów w zasądzonej w zaskarżonym wyroku wysokości. Z całą mocą należy podkreślić, że wskazanych możliwości w żadnym razie nie można utożsamiać z deklarowanym przez pozwanego dochodem na poziomie 1400 zł. W. M. (2) jest osobą zdrową, posiada gospodarstwo rolne, sprawuje opiekę nad matką, z którą zamieszkuje. Z powyższego wynika, że jest osobą aktywną. Deklarowana, niska dochodowość prowadzonego gospodarstwa winna w tych okolicznościach, skłonić go do rozważenia zmiany profilu produkcji lub sposobu zarobkowania. Nie musi jednocześnie podejmować pracy w charakterze handlowca, skoro twierdzi, że nie posiada już kwalifikacji do wykonywania tego zarobku. Przeszkodą w aktywizacji zawodowej pozwanego – powoda wzajemnego nie może być jednocześnie okoliczność, że sprawuje bieżącą opiekę nad schorowaną matką. Pozytywna ocena jego postawy w tym zakresie nie może prowadzić bowiem do ograniczenia zakresu obowiązku alimentacyjnego, który ma względem swoich synów. Przypomnieć należy, że pozwany

zdaje się posiada troje rodzeństwa, którzy również z pewnością powinni uczestniczyć w opiece nad matką i jej udzielać wsparcia finansowego lub poprzez sprawowanie osobistej pomocy.

Zasądzone alimenty wbrew twierdzeniom skarżącego uwzględniają sytuację zarobkową również zobowiązanej do alimentacji matki powodów. W ocenie Sąd Okręgowy dysproporcja w jej dochodach i dochodach skarżącego, (gdy wziąć pod uwagę jego możliwości zarobkowe) nie jest znaczna, a różnica w tym zakresie z pewnością nie przekracza 1000 zł. skoro dochody A. W. z tytułu zatrudnienia w (...) Banku (...) S.A. oscylowały na poziomie 3981 zł netto miesięcznie. W konsekwencji brak jest podstaw aby uznać, że Sąd pierwszej instancji w sposób nieuprawniony i krzywdzący rozłożył ciężar partycypowania w kosztach utrzymanie dzieci przez każdego z rodziców. Stopień w jakim zróżnicował zakres tych obowiązków (65 %) nie jest znaczny i uwzględnia fakt, że dzieci pozostają przy matce i to ona sprawuje bieżącą pieczę nad ich utrzymaniem i wychowaniem. Powyższego stanowiska nie zmienia okoliczność, że W. M. (2) utrzymuje z synami stałe kontakty i ci często przebywają w jego miejscu zamieszkania.

Na wysokość alimentów nie może również wpływać okoliczność, że matka powodów pobiera świadczenia 500+ na każdego z synów, oraz w kwocie 300 zł na tzw. „dobry start” dla każdego z synów.

Wydając zaskarżone orzeczenie Sąd pierwszej instancji nie naruszył również art. 138 k.r.o. W omawianej sprawie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę wysokości należnych na rzecz powodów alimentów. Nastąpiło zwiększenie ich potrzeb wywołane chociażby upływem czasu (związaną z tym zmianą siły nabywczej pieniądza), ich rozwojem fizycznym, zwiększeniem potrzeb edukacyjnych. Brak jednocześnie dowodów pozwalających na przyjęcie, że od daty ostatniego ustalenia alimentów (2017 r.) sytuacja materialna pozwanego uległa zmianie, która uzasadniałaby obniżenie alimentów.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Skarżący winien zwrócić każdemu z powodów (współuczestnicy formalni), koszty związane z wynagrodzeniem reprezentującego ich pełnomocnika, ustalone według norm przepisanych.

Paweł Hochman